

Redacția:
Strada Beriului Nr. 2.

Toate manuscrisurile ce privesc conținutul foii sunt a se adresa redacției.

Manuscrisuri nu se înapoiază — Epistole nefrancate nu se primesc.

Un număr costă 16 bani.

ACTIVITĂȚEA

Foaie politică, economică, socială și literară.

Administrația:
Strada Beriului Nr. 2.

Prețul de abonament:
pe an 8 cor., pe 1/3 de an
4 cor., pe trei luni 2 cor.
Pentru România și străinătate
Pe an 20 franci.

Inserțiunile se acordează conform
tarifului obicinuit.

EDITOR, PROPRIETAR ȘI ȘEF-REDACTOR:

DR. AUREL MUNTEAN

Apare în fiecare Joi.

REDACTOR RESPONSABIL:

LAURIAN BERCIAN

Constatari.

«Indestulirea e lipsă de fantezie» a zis odată cineva. Să te miri deci dacă omul, această ființă plină de fantezii, e vecinic neîndestulit? Să te miri deci dacă noi românii popor par excelențe plin de fantezii, suntem vecinic neîndestuliti?

Vecinic neîndestuliti cu starea-ne actuală dorim mereu alte stări, uitând că nu poți schimba o stare cam precum îți schimbi un guler, sau precum își schimbă mulți de pe o zi pe alta părerile, uitând că suntem legați de glie. »Stări noue», »ere noue» nu ne putem crea, nu ne rămâne deci decât să îmbunătățim starea-ne actuală... și aici și tind toți cei cari știu judeca serios.

Că asta nu se întâmplă pe aceeași cale e foarte firesc și chiar în deosebirea asta a căilor zace posibilitatea reușitei, ajungerii țintei! Dacă toți am apuca aceeași cale, am zări ținta numai dintr'un singur punct de vedere și poate nici n'am ajunge-o în veci, cum când în îmbulzeală toți vreau să iasă pe aceeași ușă, nu poate eși nici unul, cel puțin nici unul în tihnă și teafăr...

Înaintând însă pe căi deosebite, ni-se dă prilej să vedem ținta din mai multe puncte, și ajungerea ei ni-se înfățișează cu mult mai ușoară. Unul cel puțin dintre sutele de luptători o va ajunge, isbânda însă va fi de folos tuturor.

Numai cât aici earăși dai de curbur! Sunt și de aceia, cari orbiți dau înspăimântați de niște pedici imaginare, aparente sau exagerate, în loc să de-

față cu primejdiile ce i-se opun și să meargă drept spre țintă, întorc țintei spatele și, toate drumurile duc la Roma, bazați pe rotunzimea pământului pleacă la drum, pe o cale cea drept mai sigură prin lipsa de piedeci, mai nesigură însă prin lungimea ei, pleacă la drum plin de nădejdi, ca în urmă să ajungă la țintă istoviți, sleiți de puteri și fără nădejdi...

Așa stăm și noi românii în privința politicii noastre naționale. Toți tindem spre binele poporului din sinul căruia am eșit, toți avem aceeași țintă: fericirea poporului! Dar' oameni suntem și avem greșelile oamenilor. Unii cred, că singura cale ce duce spre bine e calea apucată de ei, alții că tocmai părăsirea acelei căi duce la izbândă sigură, ear' alții apucă o a treia cale, călăuziți de aceeași credință fermă în ce privește calea lor...

Avem »pasiviști», »activiști», »moderați», »ultraști», și mai știe Dumnezeu câte soiuri de »iști», cari toți vor să ferească poporul român!

Și ce fac acești »iști»? În loc să-și întindă mână de ajutor se hulesc și se defaimă și se numesc reciproc »trădători»...

Ar trebui să înțelegem odată, că nu există »trădare» în politică, că românul, fie el de ori-ce nuanță politică, nu poate fi timbrat de »trădător» pur și simplu pe faptul, că e de o altă convingere, decât alții... căci el e numai semnul, că bazele pe cari sunt așezate principiile creșterii noastre, sunt base șubrede, nehotărâte...

Înainte de toate trebuie dară să tindem să-și convingem pe adversarii nostri »de același neam», despre buna noastră credință în eficacitatea căii ce am apucat-o, să-și convingem că

numai calea asta poate duce la isbândă și înainte de toate să nu timbrăm de »trădător» pe unul sau altul numai și numai pe baza, că n'am fost în stare să-l înduplecăm, că numai noi putem fericii poporul, și că numai calea apucată de noi duce la țintă.

PASIVITATE sau ACTIVITATE?

de

Dr. Eugen de Leményi.

V.

Cred, că în cele de până acum am expus înțelesul, esența, simburile articolelor din întrebare, de altcum scriși de un om, — recunosc, — de inimă și de perfectă bună credință, pentru a putea risca afirmarea, că sfaturile ce ni se dau sunt rezultatul unei prea pripite cugetări.

Articolul lui A. nu sunt nici mai mult nici mai puțin decât provocare sau îndemnare la inaugurarea unei politice aventuroase.

Nu mă număr între aceia, cari s'ar putea simți îndreptății a mărgini libertatea cugetării sau a faptelor; ba chiar din contră, sunt de principiu lui Friedrich-cel-mare, conform căruia fie-cine se poate fericii după »fasonul» său; dar' cu toate acestea nu pot admite, ca să se facă încercări aventuroase cu destinele unui întreg popor. Suntem o națiune tină, vînguroasă, tenace, nedespărțibilă de glia pe care ne-am născut. Având convingerea, că pământul pe care locuim astăzi, al nostru este și al nostru va rămănea: este deci sub demnitatea noastră să ne dimitem la experimente aventuroase, al căror rezultat în cazul cel mai bun problematic este; ci conștii de puterea și calitățile noastre superioare, trebuie să luptăm cu vizorul deschis pentru pozițiunea pe care voim să o ocupăm în această țeară.

Aventurile politice sunt pentru popoare prăpădite, cum sunt bunăoară Bulgarii, cu comitetele lor revoluționare, cari nu au să piardă nimica și cel mult câștiga pot, dar'

nici decum pentru un popor cumpătat ca al nostru.

Luptă ne trebuie însă, luptă dreaptă, dar' cât mai intensivă, căci pe de o parte numai prin luptă putem realiza aspirațiunile noastre naționale, ear' pe de altă parte prin neactivitate ni-se moleșesc și degenerază puterile, ceea-ce la rëndul său neapărat trebuie să ne demoralizeze, precum în parte s'a și întemplat.

Date fiind cele premergătoare, de sine se impune întrebarea; cum avem să ne întocmim lupta față de adversarii nostri? Ce tactică avem să observăm față de ei?

Pentru-ca să putem răspunde corect la această întrebare, trebuie să ne dăm mai întâiu seamă de următoarele împrejurări:

1. Cine sunt adversarii nostri?
2. Cât sunt de tari și pe ce se bazează puterea lor?
3. Cine sunt aliații lor?
4. Care este pozițiunea noastră și cât de tari suntem?
5. Cine sunt aliații nostri firești, cât de tari sunt ei și la ce ajutoriu putem noi conta din partea lor sub toate împrejurările?

Să luăm întrebările pe rînd. Cine sunt dușmanii nostri?

Imi veți răspunde: Ungurii! Ear' eu ve voi replica: nu! Ungurii nu pot fi dușmani, deoarece-ce nu au motiv a ne urî; ear' lipsind cauza, nu poate fi vorba nici de efect.

Ura dela popor la popor, ca ori și care altă ură, trebuie să-și aibe motivele sale basate, — și în cazul de față — bazate pe psihologia popoarelor. Simpla împrejurare, că noi cei de dincoace de Carpați locuim în ținuturi cari poartă numele colectiv de »Ungaria», nu este de ajuns pentru-ca să escite ura Ungurilor în contra noastră. De ură basată numai atunci poate fi vorba, când interesele naționale, culturale și economice ale Ungurilor ar fi colidat vre-odată sau ar colida de present cu ale noastre. Dar' o colisiune de interese între Unguri și noi nu a esistat în trecut, nu esistă în present și nu va exista pe viitoriu.

În cestiuți naționale și culturale noi nici-când nu li-am stat în cale Ungurilor; de noi, mulțumită calității noastre de element

FOIȘOARA

DESERTORUL.

(Urmare și fine.)

Era în Noemvrie. De câte-va săptămâni Leonte era soldat, într'un regiment de infanterie. Fû trimis la Sibiu.

Ca soldat îi mergea rēu dela început încă. Îi era greu de tot și-l nuncia dorul de ai lui. Când avea vre-o oră liberă, fără voie se duce cu gândul la satul lui și la atâtea întâmplări și petreceri de ale ei!

Într'o zi stătea măhnit în casarmă. Gândeala ai lui, de-acasă. Ce-o fi la noi în sat acum, își zicea el. Colo departe o casă mică, văpsită cu alb, tocmai lângă biserică... Acolo m'am născut eu, acolo am trăit copilăria, mă jucam ziua întreagă cu Petre, băiatul dascălului... apoi câte încă, Florica.

Ș'intr'o clipă îi veni în minte o seară din toamna anului trecut, când era în sat, la ei. El stetea în grădina lor, o grădină mare, și așezată sub o salcie înaltă dela marginea grădinei, cânta din fluer o doină a Oltului. Era o seară frumoasă, ear' liniște aproape

desăvârșită și numai în depărtare se auziau niște strigăte de ciobani, cari își aduceau oile în sat. Ear' razele lunei se prelungiau ca niște panglici lungi de argint, pe toată întinderea, cât vedeai cu ochii!

Și cum cânta, într'o vreme auzea în apropiere sunete de pași. Se uita repede în partea din care venea sunetul și pe drumul care duce pe la marginea grădinei lor, zări pe Florica.

— Bună seara, Florico!

— Bună seara, Leonte, dar frumos cânti, zise Florica, mai colea m'am oprit și-am ascultat, nici nu știam că ești tu.

— Ea lasă... vrei să mă lauzi, dar unde te duci?

— Mă duc la linca, s'o chem la noi.

— Mă lași să vii și eu?

Și el se scula repede, sări gardul și merse lângă ea. Plecară mai departe amândoi.

Ce mult îi plăcū lui în seara aceea! Căci tinerețe, dragoste, sunt tocmai ca niște tovarăși de drum veseli, te fac să rîzi, să petreci. Șirul lung de sălci de lângă marginea drumului, par'că erau niște prietini, cari se uitau la ei veseli și-i salutau cu drag!... Ce bine se simția el atunci!

Și e atâtea deosebire între viața lui de

atunci și cea de acum! Par'că au trecut o sută de ani.

Acum stă ziua întreagă la exercițiu, face atâtea marșuri și cum va greși cel mai mic lucru, să fie injurat, palmuit și de multe ori închis. Apoi sergentul! Ce om barbar e sergentul! Câte nu i-a răbdat el lui, câte lovituri cu pușca, cu sabia! Și e numai de câte-va săptămâni soldat, și a fost închis de trei ori și asta numai sergentul a făcut-o...

Apoi scoase din buzunar o hârtie scrisă pe amândouă fețele. Era o scrisoare pe care i-o scrisese Florica. Îi scria mult Florica, despre tot ce se întâmplase în satul lor dela plecarea lui de acolo, despre alte lucruri și la urmă îl încunoștința, că tatăl ei are o treabă la Sibiu și, că va pleca peste câte-va zile. Ea a stat mult pe lângă tatăl său, s'o ia și pe ea și după multe rugări d'abia l'a putut îndupleca. Și-acum îi scria veselă, așteptând cu nerăbdare vremea, când se va întâlni cu el.

Leonte ceti cu o nemărginită bucurie aceste lucruri, se înveseli mult. Par'că nu-i venea să creadă lucrul acela. Se gândea, înocmai ca Florica, la fericite momente în cari se vor întâlni, vor vorbi. De când îi scriese ea, era mai vesel și când pleca dimineața la exercițiu, nu mai era atât de trist ca mai înainte.

— Astăzi poate mă întâlnesc cu Florica, își zicea el, și gândul acesta îl înveselea și-i da curaj.

În ziua următoare, compania în care se găsea Leonte era la exercițiu. Un sergent comanda. Când sergentul striga într'un rënd: Habt Acht! Leonte greși și nu-si duse pușca la umăr după cum trebuia.

Leonte zărise pe tatăl Floriciei, care stetea de-o parte și se uita la el. Pe Florica n'o văzuse. Și tocmai când striga sergentul: Habt Acht! el se plecuse puțin, sperând să o văză. Atunci o văzū; ea se uita la el și-i zîmbea. Ear' el, uitându-și pentru un moment de sine, de locul unde se află, greși.

Dar sergentul îl văzū, el observa tot. Era un om aspru sergentul și după cum îl cunoaștem de mai înainte, știm ce suferea Leonte dela el.

— La cine te-ai uitat? Ce? Nici pușca nu mai știi s'o porți?

— Știu, dar...

— Nici un dar, las că te învăț eu!

Și în momentul acela rēsuna ră câteva palme.

Leonte cu fața roșie de mânie, de rușine se uita la Florica. Ea începuse să plângă, era cu batista la ochi.

Asta era prea mult! când nu-l vedea

de ordine, s'au putut și se pot întări în aceste privințe după placul lor.

Interesele economice ale Ungurilor încă nu au stat nici-când în conflict cu ale noastre și nici nu puteau sta, pentru-că, după cum ne învață o singură privire aruncată pe charta etnografică a Ungariei de astăzi, noi locuim în această țeară într-o masă compactă, care se extinde dela hotarele ostice ale țării până la Tisa; și abstragând dela cele trei comitate seculiești, în nici o comună nu suntem mestecați cu Ungurii, sau dacă ici-colea suntem amestecați cu ei, numărul lor în raport cu al nostru este așa de mic, încât o eventuală periclitare a intereselor economice ale unor astfel de fracțiuni naționale, nu poate forma pentru nici un Ungur cu minte motiv de ură în contra noastră, și aceasta cu atât mai puțin, deoarece ce stă în puterea statului a scuti aceste fracțiuni de pericolul economic, care le-ar amenința din partea noastră. De concurență economică între noi și Unguri nu poate fi deci vorba, pentru-că o astfel de concurență are de premisă indispenzabilă împreună-viețuirea duor popoare pe aceleași teritorii. Lipsind în acest cas și aceasta premisă indispenzabilă, este evident, că Ungurii nici din punct de vedere economic-național nu au motiv de ură în contra noastră.

Resultă din cele expuse mai sus, că ura Ungurilor față de noi nu are nici o bază psihologică, de-oarece într-oi și Unguri nu există nici un conflict de interese, ci din contră, după cum chiar și din partea Ungurilor de nenumărate-ori s'a accentuat, există între noi chiar comunitate de interese, lucru constatat fiind, că colosul slav, de care suntem incunjuț și unii și alții, de o potrivă cu peire ne amenință, și numai apropiindu-ne unii de alții putem spera, că vom avea destulă putere de rezistență.

Aceasta bine o înțeleg Ungurii; dar' ei sunt de părerea, că pentru-că se scapăm de Slavi, se ne facem Unguri cu toții. Noi, firește, ridem de naivitatea contrafiorilor nostri de rasă maghiară și chibzuim așa, că o împăcare cu Ungurii, sau apropiere între noi și ei, numai atunci are înțeles pentru noi, dacă prin aceasta ne putem asigura existența noastră ca individualitate etnică; ar fi și e deci ridicol a pretinde dela noi se ne facem Unguri, pentru-că se nu fim slavisați la rëndul său; așa ceva este cu atât mai ridicol, fiind-că în fine Slavii ne stau nouă atât după origine, ca un ram al rasei indogermane, cât și după religie cu mult mai aproape decât Ungurii, pe când pe noi și pe cești din urmă numai comunitatea de interese cu desăvârșire egoistice ne poate apropia. Și dacă vreodată istoria universală ar duce sentința de moarte asupra noastră, atunci am preferi să ne contopim cu Slavii, chiar și din considerațiunea, că dacă ți-e scris să te îneci, atunci mai bucură-te tu într-un ocean, decât într-o baltă, care s'a mai și împuțit rău de când sunt în ea oaspeți bineveniți toți broscocii perciuinați de proveniență galițiană, bucovineană sau rusească și toate lăpădăturile altor neamuri.

Afaceri școlare.

În lipsa unui raport special despre încheierea anului școlar 1900/901 la școlile din Orăștie și jur, anunțăm pe baza informațiilor ce ni-se comunică, că toate examenele publice la școlile elementare populare din aceste părți au decurs în ordine bună, conduse fiind de prea onor. dni protopopi Vasile Domșa și Iuliu Rațiu și de alți preoți delegați mai ales în cercul Geoagiului peste Murăș. La fiecare examen au participat și câte un învățător ca asistent onor și expert în cele pedagogice, făcându-și notițe despre starea învățământului. Ar fi de dorit ca aceste notițe să se și publice, ceea-ce credem că se va și face după adunarea tuturor rapoartelor dela locurile cele mai competente, pentru-că învățătorii se-și cetească fiecare atestatul.

La școala elem. din Orăștie prea puțin interes s'a arătat din partea comitetului și a intelinței față de examene, de altcum dl protopop au încheiat anul școlar cu cuvinte de laudă la adresa corpului învățătoresc pentru succesul dovedit.

La gimnaziul ev. ref. și la școala de fete de stat ne interesează mai mult studiul religiunii, pentru-că acesta se propune în limba română, deși cu greutate, pentru-că mulți școlari nici ceti nu știu românește.

D-nii și d-nele profesoare maghiare dela aceste școli ar trebui să se desbrace de tendința utopică a maghiarizării, încercându-se la toate ocaziunile și sărbătorile școlare a preamări în mod nenatural pe națiunea maghiară, ignorând și desprețuind pe celelalte naționalități. Trebuie să știe d-lor, că noi totuși nu dăm mai multă atențiune culturii maghiare decât câtă merită, și așa sfortările de preamărire nenaturală nu au alt efect, decât de a vătăma simțul de cultură națională a elementului românesc în mijlocul căruia trăesc d-lor pe aceste plaiuri.

Noi le-am recomanda, mai bine să se lase de ideile închipuite și să trateze pe școlarii și școlărițele de român cu mai multă căldură, prevenire și iubire, respectându-le nu numai religiunea ci mai vartos naționalitatea și limba lor maternă, prin aceea ca se se deschidă catedră de profesor și profesoară pentru limba română. Altcum atât copiii cât și fetițele la urmă să aleg cu o ungurească stricăță și cu o cultură superficială și fără nici o basă solidă, uitând totul ce ar fi mai necesar pentru viața practică, și aducându-și aminte numai de cuvintele cele cari câte odată li-se aruncă în față cu o ură deamă de condamnat din partea unui sau altui profesor sau profesoară, care nu poate suferi ce nu e maghiar. Dacă însă de aceasta dorință legitimă a românilor din aceste părți nu se va ținea cont, atunci recomandăm celor chemați a se ocupa cu ideea înființării în Orăștie a unui internat românesc de fete mai în-

tăiu, în care, paralel cu limba maghiară și germană li-s'ar explica și studiile în limba lor maternă, și așa s'ar ajunge scopul cel adevărat al creșterii bune și necesare pentru viață. W.

File din trecut.

În »Drapelul« No. 45 dela 19 I. trecută se publică sub titlul de mai sus, schițe istorice de Dr. V. Braniște. Epistola ce urmează a apărut în »Invățătorul poporului« ca prim articol »Un Ungur către Români«.

Tendența articolului este de a îndupleca pe Români la înțelegerea de bună voie la oaste, căci precum am putut vedea și din »Noutățile« n-ilor anteriori ai »Invățătorului poporului« o parte a poporului român privea cu mare neîncredere noua lege votată în dieta ungară despre contingentul militar (legea de »recruți«). Nemulțumirea și teama poporului față de conscrierea întreprinsă a fost așa de mare, încât guvernul țării temându-se de consecvențe a și dispus mai târziu sistarea conscrierii pentru miliție. (Vezi »Drapelul« nr. 19)

Articolul lui Bruz e scris tocmai în preajma sistării conscrierii, când la Blaj era mare ferebere printre mulțimea de Români întruniți acolo. (Inceputul lui Septembrie 1848).

Reproducem întregul articol, care ne arată cum vorbea la 1848 Ungurul cu Românul. Cred că o astfel de paralelă e tocmai de actualitate.

Numele »Bruz« fiindu-ne cunoscut, am sciricit despre autor și suntem în poziție a da următoarele deslușiri:

Ludovic Bruz, are și azi rudenii în Orăștie. El a locuit în casa proprie, azi a dlui Albert Nagy. A fost iurist absolut și candidat de avocat, ca atare a condus o cancelarie advocațială. A luat parte la războiul civil 1848-9. A ajuns locțiitorul Sibiiului. Devenind prins, a fost internat în Sibiu, unde la anul 1852 a fost ascultat de însuși Maj. Sa. A știut bine limba germană, și neavând asupra sa fapte ingreunătoare, Majes. Sa a dispus a doua zi eliberarea lui din temniță, chiar în urma celor vorbite de el.

Mai mulți domni vârstnici de aici, intervivați de Redacție, declară toți cam asemenea, că Bruz, care era nepotul lui Bruz Ferencz, jude reg. (Königsrichter, királybiró) ch'ar în acelaș an, a fost un om al păcii și a bunei înțelegeri între locuitorii orașului, ca și care azi nu avem.

Un Ungur către Români.

Orăștie 10 Septembrie n. 1848.

Străbunii noștri de trei sute ani cunoscătoare cum că ticăloșia s'eracului popor apăsător a pătruns până la cas, precepura că poporul a trăit numai pătîmînd, dar' aceste n'avură timp ale îndrepta. Mai târziu după ce încetară turbările de două sute ani și cu introducerea

ostășimeii stătătoare nobilimea sarcina apăreri de patrie a pus-o pe umerii poporului, de atunci încoace nobilimea s'a împărțit numai din drepturi și măriri, ear' din greutăți numai poporul. A domnit serbitutea. A dietei din Pojon din anii 1832-6 este mărimea că a început a vindeca relele aceste. Să începem temeiul unei stări mai bune. Dieta din anii 1839/40 cu un pas mare a mers mai departe. La anul 1848 s'a pus temeiul drepturilor comuni. Pornirăm înainte către un scop mare. A repăși nici odată, și poporul român a câștigat. El e cetățan liber cu cel mai mare domn avînd asemenea drepturi și stînd sub asemenea îndetorire. Căștigă pămînturile Robotele. Căștigă tolôsirea limbei sale. Căștigă scăpare de dijme Amicii mei, Ungurul luă de pre voi jugul sclăvesc și-și împărți drepturile pămînturile cu voi și razele libertății eluptate le împărți cu voi. Pronunța cuvîntul: »Pentru o mamă a noastră. Prin aceasta se făcu legătura între Ungur și Român, și partea ce voește a debilita și a nu întări aceasta, aceea e neprecepta, aceea e dujmana amicului soțului ei, e vînzătoare în sinul patriei.

De aci încolo să fie conțelegere și pace între noi, uități Români suferința purtată. Sub jugul turcesc și al absolutismului, domniei nefermure, întru asemenea pătîmi țărănul român și țărănul unguresc; pătîmi parte pentru apărarea constituțiunei, parte că nu era nobil, nemeș. Putere crudă era peste popoare, puterea minții o apăra tolôsirea despotică a baionetelor. D-zeu ne dete conțelegere, amicitie, libertate. Ce avem să facem acum împreună? După ce Românul lapădă prepusul, și vede că e în periclu patria, se nu se dee jos, ca să nu cadă earăși în sclăvie. Avem lipsă de ostași și aici sosi demăndarea ministerială și poporul pe jumătate voește a asculta pe jumătate a și pune contra. Dacă e comun' dreptul, se fie comună și sarcină, pan'aci nau militat nobilii acum împreună vreau a se lupta pentru drepturi, și voi nu ați întinde de ajutor? O șea lăpădarăm, lăsavom a ni se pune alta? Nici odată. De patru ani e timpul de ostășime, ci de atăta nu va pătîmi nici unul. Ardealul a și dat 4000 în împărțirea nouă se socotesc și aceste Preoților!! Amicii mei, Luminați turma, ce Vă îndreptă Isus. Blăstêmul bătailor dela Mohaciu și Șieu le-a produs împărecherea. Țineți una cu noi! Și va veni împărăția lui D-zeu. Care se retrage acum de ostășie, acela e demn să fie călcat de dujman. Tătarii și Turcii pentru aca potură face atăta vîrsare de sânge, pentru-că de regii Bela IV. și Ludovic II. nu se însoțiră nobilii, și poporul crezînd că nu se va afla în colibă, și mai târziu acolo s'a prăpedit cu ai sei. Așa va putea fi și acum, dacă nu ne vom uni cu mergere în oaste.

Să ne grăbim, aceasta mi e o rugare. Cealaltă: să dați și voi cetățenii miei agricultori ceva pentru lipsele patriei. Io aici port foaie de subscriere, pre carea fiecare însumă ceva; au mai scris aici și mai mulți concetățeni români.

nimenea, era cum era, dar acum când pentru întâia oară îl vede Florica în viața militară, acum, se-l vadă palmuit de sergent? O! Asta era peste puțină să treacă numai așa! Și el se întoarse, în culmea mâniei, a răsbunării, puse repede în cartuș în pușcă și trase.

Sergentul căzu jos rănit. Ii curgea sânge mult și răcnea înfricoșat.

Aceasta era răsbunarea tuturor suferințelor, pe cari le îndurase el din partea sêlbatecului sergent.

Apoi Leonte aruncă pușca și merse repede la locul, unde se găsiu Florica și tatăl ei.

— Rēmas bun Florico, zise el, rēmas bun nene Toadere, poate n'o se ne mai vedem nici odată.

Și pe când Florica plângea cu hohote, ear' Leonte se încerca să fugă, îl încungiurară ceialalți soldați și-l duseră la casarmă.

Dar' în ziua următoare, găsiră pe soldatul, care stetea de sentinelă la închisoarea lui Leonte, legat, cu gura astupată și desarmat, ear' pe Leonte nu-l mai găsiră în nici o parte. Zadržnică a fost ori ce încercare de a-l prinde!

(„Fam.“)

Stelian Russu.

D'ale noastre.

Orăștie, Iulie.

O știre îmbucurătoare ne-a sosit zilele trecute. Cavalerii Romul Boca și Cornel David vor scoate din încredințarea »frunțașilor« din jurul »Ardelenii« un nou »codice de duel«, menit să facă revoluție nu numai în ce privește literatura ci și cavalerismul din Orăștie. Dăm mai la vale câți-va paragrafi din numitul codice, mulțumind totodată domnilor autori, că au binevoit a ne da prilej să aruncăm o privire în manuscris.

§. 1.

Satisfacție dăm numai acelora, la cari gruparea din jurul »Ardelenii« ne permite să le dăm.

§. 2.

Gruparea numită va permite dare de satisfacție tuturor acelora, cari au votat totdeauna cu direcția nimitului institut au primit rapoartele ei fără observare și au închis ochii la manipulările ei mai migăloase.

§. 3.

Între marginile paragrafilor de sus dăm satisfacție necondiționată, absolută și momentană tuturor acelora, cari nu ne cer.

§. 4.

Celor cari ne cer satisfacție numai în cazul acela le dăm, dacă cer la timp.

§. 5.

La timp cere acela satisfacție, care își trimite secundanții cel puțin cu 24 de ciasuri înainte de ofensă.

§. 6.

Arma e totdeauna pistolul. Abatere în casuri extrem de grave numai într'atâta se permite, că pistolul se încarcă — firește numai cu praf.

Decurgerea duelului e următorul:

§. 7.

În casuri mai ușoare duelanții iau poziție față în față la o distanță de 25 de mii de pași. La un semn dat ridică pistolul și trag — cu ochiul nevesselor ce eventual ar trece pe acolo.

§. 8.

În cazuri mai grave se reduce distanța la 25 de pași. Duelanții iau poziție *dos la dos* și descarcă pistoalele încărcațe cu prav și-apoi așteaptă, ca pravul — făcînd rotogolul pămîntului — să se rentoarcă.

§. 9.

Mai mult de 8 zile nime nu e îndatorat să aștepte.

§. 10.

Toți aceia, cari au trecut peste un astfel de duel au drept de pensie. Pensia ce nu poate fi mai mică de 600 fl. și se ridică în rate lunare dela institutul »Ardeleana«.

§. 11.

Cei cari așteaptă mai mult de 8 zile (§. 8 și 9) au drept să ridice pentru fiecare zi 10 coroane diurne dela »Ardeleana«.

§. 12.

Aceste codice se va tipări în 10.000 de exemplare pe specele »Ardelenii« și se va împărți gratuit.

§. 13.

Fiecare exemplar va fi provăzut cu patru cupoane despre câte 10 coroane, cari se vor rescumpăra tot cu trei luni la casa institutului numit.

Sunt de vânzare 150 acții de-ale institutului „Ardeleana“.

Informațiuni se dau la Redacție.

Preoți! frați! urmași și voi acest exemplu și dacă cu cuvinte insufletețe veți descrie necazurile patriei prin poporul ușurat, ca să fie ușurată patria.

Doamne trimiteți spirutul sfânt, ca să ne înălțăm unii pre alții.

Ludovicu Bruz.

Festivitate militară.

Duminecă în 14 Iulie n. a. c. regimentul 64 din Orăștie și-a sărbătorit în mod festiv bravura a două companii raportată asupra unui regiment de cavalerie prusiac (Kürasieri prusi) la anul 1866 în 14 Iulie la Biscopitz.

Festivitatea militară s'a început la 8 oare a. m. pe dealul boemilor din apropiere unde miliția eșise încă dela 7 oare dimineața în frunte cu muzica militară a reg. 82 din Alba-Iulia, și cu numeros public.

Atară erau pregătite 3 corturi, unul pentru serviciul divin așezat la mijloc și două pentru public.

La cortul din mijloc era altariu decorat cu frunze verde, în care P. O. D. protopresbiter Vasile Domșa însoțit de personalul ajutor și de brații coriști ai bisericii gr.-or. în frunte cu conducătorul lor Ioan Branga și inv. dirigent Const. Baicu, au început actul „sfârșirea apei“ și un „Te deum“. Pe lângă capela militară, care la locuri potrivite a cântat 3 cântece religioase, frumoasele răspunsuri date de corul plugarilor noștri și întrerupte de cele 3 salve de pușcături foarte reușite, și de imnul împărațesc au făcut bună și plăcută impresiune asupra dlor ofițeri și a publicului asistent.

La fine soldații stând în genunchi au fost stropiți cu apă sântită, după care dl protopresbiter le-a adresat o foarte frumoasă vorbire de laudă la adresa acestui regiment românesc pentru bravura dela Biscopitz, îndemnându-i ca și ei, după exemplul părinților lor să facă totdeauna onoare acestui regiment apărând cu asemenea bravură steagul lor, când patria și dinastia îi va chema. Încheierea s'a făcut cu imnul împărațesc și defilarea cu muzica.

Ținuta feciorilor era admirabilă și plină de entuziasm, ear' ofițerii mândri de reușita cea frumoasă a festivității lor. Din incidentul acesta toți feciorii au avut prânz comun la casarmă, ear' d-nii ofițeri la hotel „Transilvania“ luând parte la acest banchet și ofițerii dela regim. 63 ca oaspeți, dimpreună cu alți veterani pensionați din loc și cu dl protopresbiter ca preot celebrant, unde deasemenea a cântat muzica militară și s'a ținut toatele obiceiurile.

Meritul pentru această frumoasă festivitate românească este a bravului și simpativului comandant din loc, a dlui Maior *Sautner*.

Scălzile Geoagiului.

A ținea în memorie pe făptuitori și a fi față de ei recunoscător, este cel mai bun mod de-a păstra faptele bune, salutare și mărețe!

Publicăm programa concertului, care se va aranja la scălzile Geoagiului, a căruia venit este destinat pentru zidirea bisericii gr.-or. de-acolo.

Cine s'a folosit de isvoarele binefăcătoare ale acestei scălzi în decurs de ani, nu poate să nu-și revoace în memorie starea umilă în care se află biserica de-acolo. Acest lăcaș a lui Dumnezeu servește ca loc de rugăciune pentru fiecare creștin, fără deosebire de confesiune, într'ucât numai aci se poate auzi duminicile și în sărbători cultul divin în limba română.

Un oaspe onorat a fost în decurs de mai mulți ani, veneratul și de toți stimatul domn Ioan Petric, protopresbiterul Brașovului, care în butul înaintatei sale etăți, a cerut permisiunea și binecuvântarea Escel. Sale D-lui Metropolit Mețianu, ca în lipsa preotului adm. să poată servi la acest altar modest.

Prin serviciul său adevărat pios, apoi prin cuvântările sale pline de învățături și îmbărbătări, a atras luarea aminte a micului și săracului popor din această comună, pre-

cum și a oaspeților dela băi, la o conlucrare comună, cu scop de-a se crea un fond, din care cu timpul să se edifice o bisericuță corespunzătoare în locul celei de lemn, veche și ruinată.

În înțelegere cu administr. par. dl Daniil Pop și cu concursul unor oaspeți, a și ținut în anul 1899 în luna August sinod parochial, prin care s'a stabilit isvoarele din cari să se creeze fondul de lipsă.

Concertul ce se va ținea, încă este un isvor menit a contribui la realizarea acestui scop aievea măreț. Drept aceea și noi pe aceasta cale, rugăm stimatul public cetitor a lua parte la această petrecere, precum a și contribui la zidirea casei Domnului, ear' inițiatorului, d-lui protopresbiter Ioan Petric, nestorul altarului gr.-or., îi urăm vieță, ca să-și vadă realizat idealul pentru care cu atâtă bunăvoință a ostenit! Primească acum și pe viitor recunoștința tuturor!

Invitare de abonament!

Cu 1-ma Iulie v. să desohide nou abonament quartal și semestral la ziarul „Activitatea“ cu prețul indioat mai sus.

Abonenții noi sunt rugați a indica precis și legibil adresa și posta ultimă.

Abonenții vechi sunt rugați a lipi pe dosul couponului asemnării adresa de pe fașia cu care primesc ziarul.

Restanțierii sunt asemenea rugați a ne trimite abonamentul restant.

„Societatea pentru crearea unui fond de teatru național român“.

CONVOACARE

Societatea pentru crearea unui fond de teatru național român, își va ținea adunarea sa generală din estan în orașul Șimleul-Silvaniei în zilele de Joi și Vineri, în 1 August n. (19 Iulie v.) și 2 August n. (20 Iulie v.) 1901.

Programa:

I. Ziua primă Joi în 1 August (19 Iulie).

- Președintele deschide adunarea generală la 10 oare.
- Să aleg doi notari pentru ședințele adunării.
- Raportul general al comitetului societății asupra lucrării sale dela adunarea generală din urmă.
- Să alege o comisiune de 5 membri pentru censurarea raportului general al comitetului.
- Raportul cassarului despre starea casei și peste tot despre averea societății.
- Să alege o comisiune de 5 membri, care să censureze raportul cassarului.
- Să alege o comisiune de 5 membri, care în înțelesul §. 5 din statutele societății va câștiga membri fundatori, ordinari și ajutători pentru societate.
- Propunerea comitetului de a se convoca în sensul §-lui 21 din Statutele societății pentru anul 1902 o adunare generală anume, care să decidă în destinația înființării teatrului național român.
- Alegerea unei comisiuni de 5 membri, care să censureze propunerea comitetului de sub p. 8 și să facă în această destinație un proiect de rezoluțiune.
- Să vor ceti discursuri corespunzătoare scopului societății sau de altă materie literară, ce sunt a să insinua președintelui înainte de adunare.
- Președintele închide adunarea.

II. Ziua a doua Vineri în 2 August (20 Iulie).

- Președintele deschide ședința.

2. Se cetește protocolul ședinței precedente și să verifică.

3. Raportul comisiunii pentru câștigarea membrilor noi.

4. Referada comisiunii despre raportul cassarului și despre averea societății.

5. Referada comisiunii despre raportul general al comitetului și propunerile acestei comisiuni, făcute în interesul fondului.

6. Raportul comisiunii exmise pentru de a censura propunerea comitetului referitoare la convocarea unei adunări generale în anul 1902, cu scopul de a decide în afacerea înființării teatrului român.

7. Să se decidă locul și ziua adunării generale pentru anul 1902.

8. Abzicerea comitetului și alegerea noului comitet pentru alt period de trei ani.

9. Să se alege o comisiune de 3 membri pentru autentificarea protocolului din ședința II.

10. Președintele închide adunarea.

Invităm la aceasta adunare generală a „societății pentru crearea unui fond de teatru național român“ pe toți membrii fundatori, ordinari și ajutători ai acestei societăți, precum și pe toți binevoitorii ei și sprijinatorii culturale românești.

Din ședința comitetului ținută în Brașov, la 6 (19) Iunie 1901.

Iosif Vulcan, m. p. *Vasile Goldiș*, m. p.
președinte. secretar.

Programa

festivităților din privilegiul adunării societății pentru crearea unui fond de teatru român, ce se va ținea estan în Șimleul-Silvaniei la 1, 2 și 3 August st. n.

1. În 31 Iulie st. n. a. c.

a) La 3¹/₄ oare d. p. primirea comitetului societății la gara Șimleului. Primirea și încuierarea oaspeților.

b) La 8 oare seara serată de cunoștință în „Otelul național“.

2. În 1 August a. c. st. n.

a) La 8 oare dim. serviciu divin în biserica gr.-cat. română din loc. Răspunsurile va executa corul teologilor din Gherla;

b) la 11 oare a. m. prima ședință a adunării;

c) la 2 oare d. p. banchet;

d) la 8 oare seara concert și reprezentațiune teatrală. Programa detaliată se va trimite la foi și se va distribui în seara reprezentațiunilor la casă.

3. În 2 August a. c. st. n.

a) La 9 oare dim. a doua ședință a adunării;

b) la 1 oară în zi prânz comun à la carte;

c) la 3 oare d. p. excursiune la Pădurița Morii „Vila Ana“;

d) seara la 3¹/₂ oare petrecere de vară în promenada orașenească.

4. În 3 August a. c. st. n.

Excursiuni pe trăsuri în jurul Șimleului.

5. Sub durată festivităților vizitarea expoziției obiectelor industriei de casă arangiate de Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoara și Selagiu.

Nota. P. O. oaspeți sunt rugați în privința cartișului a se adresa până în 22 I. c. la dl Ioan P. Lazar, contabil la institutul de credit „Silvania“ în Șimleul-Silvaniei.

Biroul comitetului arangiator sub decursul festivităților va fi permanent în localitățile institutului de credit „Silvania“.

Trenurile sosesc dela Caroi la 10¹/₄ oare a. m., dela Cluj la 4³/₄ d. a., dela Oradea la 1¹/₂ d. a. și seara la 10¹/₂.

NOUTĂȚI

— **Concurs.** Pentru postul de paroch. cl. III. cercul Băcăinți, Geoagiu-Feredeu, Almașul-mare, Joseni, protopresbiteratul Orăștiei, Cristur, Băcia, protopresbiteratul Devei.

Pentru postul învățătoresc: Federi-Fizești, Livezeni, Petroseni, Petrița-Brad, Petrița-Lunca-de-sus, Lunca, Sântă-Măria-de-Piatra și Valea-Sângeorgiu Grid, prot. Hațeg.

— **Logodnă.** Dl Dumitru A. Mosora, învățător în Seliște și-a încredințat, Joi în 28 Iunie st. v., de filtoare soție pe d-soara Maria Turdășan, învățătoare în Gurarului. Felicităm din inimă pe binecunoscuții logodiți.

— **Concert în Feredeu.** „Reuniunea română de cântări din Orăștie“, arangează, sub conducerea dirigentului ei dl Ioan Branga, la 8/21 Iulie a. c. un concert în pavilionul dela scălzile din Geoagiu (Feredeu). Venitul curat e destinat pentru zidirea bisericii din Feredeu. Începutul la 4 ore d. a.

Programul e următorul: 1. „Sum Român“, cor mixt; 2. „Cântec de seară“, de T. Popovici și „In zădar“, de G. Dima, quartet bărbătesc; 3. „Hațegana“ cor mixt „M'am suit la munte“ cor mixt; 5. „Noaptea“, și „Iată ziua triumfală“ quartete; 6. „Foaie verde pup de crin“ și „Mătușa Anghelușa“ de Popovici, coruri mixte; 7. „Logojana“ cor mixt.

După producție joc!

— **Nou așezământ în Sibiu.** Cu data Sibiu suburbiul-de-jos, 6 Iulie n. a. c. ni-se scriu următoarele: Astăzi, Duminecă, după serviciul divin, la care au asistat aproape totalitatea credincioșilor parohiei noastre gr.-or. parochul nostru, părintele Constantin Dimian, ne-a vestit, că referental consistorial, dl Victor Tordășianu dorește a ne vorbi despre unele așezăminte folositoare nouă peste tot și economilor și meseriașilor noștri în deosebi. Dl Tordășianu, luând cuvântul ne pune în inimă cauza Reuniunii române de înmormântare din Sibiu, care înființată abia de un an, a dat ajutoare de peste 1000 coroane în cele 10 casuri de moarte întemplate în sinul Reuniunii. Ca dovadă a însemnătății și a marelui folos, ce acest așezământ îl aduce membrilor sei, servește și împrejurarea, că la ea sunt înscriși 400 membri. Direcțiunea cu aprobarea adunării generale în vederea acestora, hotărâre a luat de a se înființa o nouă secție cu 300 membri. Membrii care se înscriu la noua secție solvesc taxa de înscriere 2 cor. și taxele à 60 bani pentru cazurile de moarte întemplate singur între membrii din această secție.

După toate acestea dl Tordășianu ne-a vorbit pe larg despre folosul, ce noi l-am avea, dacă am alcătui pentru trebuințele noastre un tel de bancă populară, asemenea băncilor ce de o vreme încoaci le alcătuește statul, și de care bine de curând a alcătuit și în orașul nostru. Chemarea acestor bănci este de a sări în ajutor părtașilor cu împrumuturi câștigate cu puțină cheltuială, (în timp și bani), împrumuturi date atunci când lipsă avem de bani și date în suma de care avem trebuință și mai presus de toate sume, ce nu se pot cheltui decât pentru trebuințele aduse la cunoștința direcțiunii băncii, atunci când împrumutul s'a cerut. Cu sume mari sau mai mici primite dela însoțire ne putem folosi la lucrul câmpului, la cumpărarea de unelte economice, la procurarea de cără meseriași a materialului neapărat la confecționarea marfei ș. a. m. d. Aceste bănci sunt folositoare și pentru cuvântul, că banii noștri n'ar mai ajunge în mâni străine și din profitul lor ne-am putea ajuta la diferitele trebuințe ale bisericii, școalei etc. De încheiere dl V. Tordășianu ne roagă să ne gândim asupra acestui lucru, pe care îl va aduce și la cunoștința parochienilor bisericii gr.-cat. și la a celor din parochia din Sibiu suburbiul Iosefin. Numeroșii credincioși au urmărit cu viu interes cele expuse și au subliniat cuvintele vorbitorului cu exclamațiuni de „trăiesc“. Din parte-mi doresc din toată inima, ca și acest nou așezământ folositor, fiindcă se ia între noi asemenea Reuniunii române de înmormântare din Sibiu, alcătuită la stăruința domnului Tordășianu.

Dumnezeu să ne ajute!

Un parochian.

— **Cel mai bătrân ofițer în Austria.** Sublocotenentul în pensiune Alexander cavalier v. Bucovich se află de present în Brixlegg în Tirol spre a-și căuta de sănătate. Numitul cavalier a ajuns frumoasa vârstă de 102 ani.

— **Producțiunea de aur și argint din toată lumea.** Direcț. monetărilor din Statele-Unite a terminat statistica despre producțiunea aurului și argintului pe anul 1899. Din această statistică reese, că în acel an în toată lumea s'a produs aur în valoare de 306,584.900, ear' argint în valoare de 100,321.100 dolari, din care 71,043.400 dolari în aur și 32,858.700 dolari în argint cade pe producțiunea Statelor-Unite americane, va s'e zică aproape a treia parte a întregii producțiuni cade pe aceste state. După părerea acestor statisticieni, producțiunea aurului ar fi fost cu 25,000.000 dolari mai mare, dacă nu se iscau frecările în Transvaal. Dintre statele producente de argint Mexico ocupă locul prim, care împreună cu Statele-Unite produce a treia parte din aurul de pe suprafața pământului întreg.

— **O plantă împotriva turbărei.** De când avem institutul din Budapesta, e lucru firesc, că trimitem pe oamenii cei mușcați s'e-i altoiască și s'e-i scape cu siguranță de turbare. Dar' pentru animale deocamdată ar fi de folos vre-un leac mai la îndemână. Colegiul medical din Chattanooga (Statele-Unite) face încercări cu planta numită acolo „Fierea pământului”. Se zice, că tămăduște pe cei mușcați de câni turbați, ba chiar că e bună și împotriva mușcăturilor de șarpe.

— **Se caută o mireasă uriașă.** La finea unei curente expiră concursul pentru un premiu de o sută mii de franci, pus pe seama celei mai uriașe perechi de oameni, bărbat și femeie, fie de ori-ce naționalitate și din ori-ce țară, care se va prezenta în persoană în Paris. Foile din Paris scriu, că bărbatul a sosit deja la Paris. E un englez din China și are doi metri și douăzeci de centimetri în înălțime. Dacă se va prezenta și o mireasă de asemenea înălțime, premiul sigur că e al lor. Avis româncelor!

657—1901. kir. végrh. sz.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY

Alólirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy a szászvárosi kir. járás 1901. évi V. 323/3 számú végzése által »Hategana« tkptár javára Zs. M. parosenyi Mersáv Simion és tsa ellen 900 kor., tőke, ennek 1900. évi augusztus hó 31 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 120 kor. 40 fill. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 1240 kor., becsült lóvak, tehének, 2 kocsi, egy igásszék és két szánból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 156/3 sz. 1901. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zs. M. Parosenylen alperes lakásán leendő eszközzésére **1901-ik év július hó 31-ik napjának délután 1 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1901-ik évi július hó 9 napján.

RUSZULY IMRE
kir. bir. véghr.

297—1901. végr. sz.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy az algyógyi kir. járásbíróság 1901. évi Sp. 726. számú végzése következtében Dr. Muntean Aurél ügyvéd által képviselt Kaliman Tanásie javára Zsurzs Nicolae és t. ellen 94 cor. 40 fill. s jár. erejéig 1901. évi január hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 726 kor. becsült következő ingóságok u. m.: gazdasági épületek, juhok, szekér és szarvasmarhák nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróság 1900. évi V. 499/5 számú végzése folytán 94 cor. 40 fill. tőkekövetelés, ennek 1899. évi november hó 9 napjától járó 5% kamatai, $\frac{1}{3}^0_0$

1908—1901. sz. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbíróság mint telekényvi hatóság közzé teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság mint hagyatéki bíróságnak 1900. O 14/5 sz. végzése alapján a Hügel Gyula hagyatékához tartozó és a dévai kir. törvény-szék területén levő Szászvároson fekvő

a szászvárosi 1981. sz. tjkvben A + 2 rdsz. 4041 hrsz. alatt foglalt ingatlanra az önkéntes árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 207 § a értelmében 24.000 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi július hó 25-ik napján d. e. 8 órakor** alulirótt tkvi. hatóság árverelési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladni nem fognak. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminis-teri rendelet 8 §-ában jelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szászváros 1901. április hó 9-én.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Sóhalmy s. k.
kir. albiró.

916—1901. sz.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY

Alólirótt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy a puji kir. járásbíróság 1901. V. 156 számú végzése által »Hategana« tkptár javára Zs. M. parosenyi Mersáv Simion és tsa ellen 900 kor., tőke, ennek 1900. évi augusztus hó 31 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 120 kor. 40 fill. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 1240 kor., becsült lóvak, tehének, 2 kocsi, egy igásszék és két szánból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 156/3 sz. 1901. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Zs. M. Parosenylen alperes lakásán leendő eszközzésére **1901-ik év július hó 31-ik napjának délután 1 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1901-ik évi július hó 9 napján.

RUSZULY IMRE
kir. bir. véghr.

297—1901. végr. sz.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy az algyógyi kir. járásbíróság 1901. évi Sp. 726. számú végzése következtében Dr. Muntean Aurél ügyvéd által képviselt Kaliman Tanásie javára Zsurzs Nicolae és t. ellen 94 cor. 40 fill. s jár. erejéig 1901. évi január hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 726 kor. becsült következő ingóságok u. m.: gazdasági épületek, juhok, szekér és szarvasmarhák nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbíróság 1900. évi V. 499/5 számú végzése folytán 94 cor. 40 fill. tőkekövetelés, ennek 1899. évi november hó 9 napjától járó 5% kamatai, $\frac{1}{3}^0_0$

váltó díj és eddig összesen 153 kor. 10 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Voja községben végrehajtást szenvedők lakásán leendő eszközzésére **1901. évi július hó 22 napjának délután 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly. megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltaták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógyon, 1901. évi július hó 1 napján.

RUSZULY IMRE
kir. bir. véghr.

Concurs.

Postul de adjunct notarial la subscrisul se poate fără amânare ocupa.

Salar 30 coroane la lună, cost și cuartir, ear' la practicant după conțelegere.

Bozeș u. p. Algyógy.

Candin Cristea,
not. cerc.

Insertiuni reclame

cu prețuri mai moderate decât cele două foi din loc, s'e primesc la administrația foii „Activitatea“.

Pictor și vopsitor român în Orăștie.

Aduc la cunoștința on. public din loc și giur, că primesc ori-ce lucru de **pictorit case, vopsitorie de fațade, uși, ferestri** și tot ce se atinge de această bransă, precum și biserici și icoane.

Asigur pe deplin pe onorații mei clienți că-i voi servi cu lucru bun și trainic și rog s'e fiu onorat cu comande numeroase.

Cu distincă stimă

2—5

Nicolau Chiș,
Orăștie (Str. Căstaului).

„Minerva“ inst. tipogr., societate pe acții

in Orăștie Szászváros

Opuri ———
Bilete de log. ———
Broșuri ———
Circularare ———
Bil. de vizită ———
Invitări ———
Bilanțuri ———
Acții ———
Cap. de epist. ———
Placate ———
Ord. de dans ———
Adrese ———
Compturi ———
Note ———
Preț Curent. ———
Anunțuri ———
Registre ———
Imprintate ———
Couverte ———
Bilete de cun. ———
Etc. etc. etc.

Există deja de 13 ani și este pro-
văzută cu tot felul de material
necesar, ca ori-care altă tipografie.

Institutul Tipografic

„Minerva“

pe lângă că efectuește ori-ce co-
mande repede și cu prețuri mode-
rate, se îngrijește totodată ca toate
acelea s'e fie estetic lucrate și
fără erori.

Până de present se bucură de sprigi-
nul celor mai îndepărtate orașe. Dovadă
aceasta despre promptitudinea și
acurateța cu care efectuește ori-ce
lucrare.

Ca unica tipografie românească în
acest mare comitat, se roagă de bine-
voitorul sprigin al celorlalte institute
rom., precum și al privaților.